℣ Memoria ꝓmisse mādis ꝓsequamur te
facere in ope.

℣ Si sicut unctio. Spūs scs eius sacramen
tum est in unctione visibili. ul' unctio ca
rnalis. que diffunditur in corpib; nris. p
spūm scm qui datus est nobis. que ad ob
seruanda di mandata ex qđ ipler illūnat.

℣ Iam non sum⁹ ex iusto iusticiam multi pa
tiuntur legm. ℣ ꝓfecta iusticia ut est in
anglis. ul' in scis viris. qui semp manent
in contemplatione dei. in nob' iusticia in
cipit ex fide. Inde iusticie ⁊ confessio
peccatoꝝ. ꝓficit iusticia qm̄ in carne
cū carne ⁊ triumphus de hoste.

℣ Videte quales dō. ut eū amare nosm⁹. ⁊
possim⁹. n eū ut dñm. seruꝰ. ut patrem
filij. Vñ dr̄ qđ se accepunt eū. d. e. p.
f. d. f.

℣ Cum immutabil' ⁊ ecie diuinitatis ō
templatione ꝓficiē. nosq̄ ꝓmoti
les ⁊ cecem in illo erim⁹. n ide qđ ipse ⁊
similes qr̄ erimus.

℣ Non auferr libium arbitriū dñi dicer. q̄ ho
se lasciar. nec in contentor pelagianus qui
dicunt hoīem n indigere gr̄a. ⁊ sicut glām
diuine similitudinis ꝑ m̄ri⁹ peccm̄ ꝓpte
lic mutidiam diuine clemencie ꝓ nostra
capacitate subeū imitari. ne ꝑeamus gr̄a
mala utrag̃ laborand. dicentes deo. adiu
ua nos in te respice ne derelinquas me.

est repmissio. qui ipse pollicitus est
nobis uitam eternam. h scripsi uob.
de his qui seducunt uos. Et unctione
quam accepistis ab eo. maneat in uo
bis. et non necesse habebitis. ut aliqs
docear uos. ⁊ sicut unctio eius docet
uos. de oīb; uerum est. et non est
mendacium. et sicut docuit uos: ma
nete in eo. ut cum apparuerit hūs
fiduciam. et n confundam⁹ ab eo in
aduentu eius. Si scitis qm̄ iustus est
et scitote qm̄ oīs qui facit iusticiā.
ex ipso natus est. Videte qualem car
itatem dedit nobis pater. ut filij dei
nominem⁹. et sum⁹. Propter hoc mund⁹
non nouit nos. qr̄ non nouit eum.
Rūm nunc filij dei sumus. et nōdū
apparuit qđ erimus. Scim⁹ qm̄ cum
apparuerit. similes ei erim⁹. qm̄ in
debimus eum sicuti est. Et oīs q̄
habet hanc spem in eo. sanctificat se. si
cut et ille scs est. Oīs qui facit pec
catum. et iniquitatem facit. et pec

Valla distillare. ⁊ uerax t. l. unctio ⁊ n est
mendax.

Nemo docem tribuat qđ ex ore docentis in
telligat. nisi int' sic qui docet. lingua doc
entis eruditi laborat. nec ēm doc
tor vocat. ⁊ qđ potē agat.

In eo manere. ⁊ liquid bon habeas. vlt o
rum ⁊ n uob' imputare. mala uob' ⁊ diabo
lo imputare.

Qui int' placationes in domino manet n
ofuius. spē habet in ei aduentu. ⁊ q̄ hic
erubescat in ei aduentu confundet. anus p
cepta neglexit.

Quali dilectione dr̄. ⁊ dici filios dei que dig
nitas est. Et. kām n filij di sumus q̄ ꝑ
miracla q̄ facim⁹. ⁊ ꝑ virtutē. ⁊ ꝑ puritā
tem fidei ⁊ iustē apparet qđ sum⁹ filij dei.
⁊ qđ est in ꝑsenti. parum ē ad respectū futi.

Sem̄ q̄ ihc caro fm̄ ⁊ videnr mali et in
iudicio iuste iuturi. ⁊ quom̄ in ꝓsenti
ihm erat ap̄ patre sol⁹ iudex iustꝰ. ⁊
tollet impi ne videat glām di.

Non solum ꝑ gr̄am dei facti sum⁹ filij dei.
⁊ spām dei similes erim⁹. ⁊ n ab inqui
tate lib'amur. qr̄ ihs apparuit. ut peccā
tollent. de qua inquitate nemo se excu
let. qr̄ oīs qui facit. ꝑ.

Fragmentarium
License: public_domain – Brugge, Openbare Bibliotheek Brugge, Ms. 78, fol. 145r – The Bavarian homiliary (https://fragmentarium.ms/view/page/F-tpid/9198/68238)